

bylo jeho vlastnictvím, a že ve svém bytě viděl balíky. Touž vadou jest stížen i další důvod nalézacího soudu pro osvobození obžalovaného, že slyšení svědci Bohumil K., Václav K. a Karel V. potvrdili, že obžalovaný nebyl při domovních prohlídkách, když zvláště z výpovědi svědka Karla V-ého vychází, že podrobil před první domovní prohlídkou výslechu oba manžele P-ovy, obžalovaný pak sám doznal, že při první prohlídce byl, kterouž výpověď soud nalézací při svém zjištění hodnotit opomenul. Soudu nalézacímu bude tudíž po správném zjištění obsahu výpovědi obžalovaného a svědků uvážiti, zda a pokud vezme jimi za dokázáno, že obžalovaný věděl o tom a souhlasil s tím, že a proč jsou v jeho bytě uschovány věci Václavem B-ou tam dodané, jmenovitě zda věděl o tom v čase první prohlídky v jeho bytě provedené, dále pokud zvěděl o účelu této prohlídky a jak se k provedenému pátrání četnictva po hledaných věcech zachoval. Okolnosti tyto mohou býti pro posouzení viny obžalovaného významné, neboť, zjistí-li se, že obžalovaný aspoň v čase domovní prohlídky po ukrytých věcech zvěděl o tom, že jeho švakr jest v podezření, že ukryl zboží ze svého obchodu proto, by takto aspoň částečně zmařil uspokojení svých věřitelů, přes to však věci v jeho bytě s jeho vědomím uschované nevydal ani o tom sdělení četnictvu neučinil, jest skutkový základ pro posouzení jeho viny ve směru zažalovaného zločinu podle §§ 5, 205 a) tr. zák. dán. Výtku zmateční stížnosti státního zástupce s hlediska onoho nedostatku ve zjištěních nalézacího soudu jest tedy oprávněna. Pro dolíčený zmatek čís. 5 § 281 tr. ř. bylo zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek ve výroku osvobozujícím jako zmatečný zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a o ní rozhodl.

Čís. 3432.

Pro příslušnost soudu, v jehož obvodu obviněný bydlí nebo se zdržuje (§ 54 tr. ř., § 25 tr. por.) stačí, že se obviněný v obvodu tohoto soudu zdržuje občas (byl tam dvakrát přistížen a zodpovědně slyšen).

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, Nd I 104/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl spor o příslušnost mezi krajským soudem v Písku a krajským soudem v Bratislavě v trestní věci proti Alexandru L-ovi pro zločin podvodu (zpronevěry) takto : Příslušným je krajský soud v Bratislavě.

D ů v o d y:

Není mezi oběma soudy sporu o tom, že jde o trestní činy spáchané v cizině a že pro příslušnost krajského soudu v Písku místo spáchaného činu podle § 51 tr. ř., pokud se týče podle § 16 tr. p. — v úvahu nepřichází. Směrodatným je tedy ustanovení § 54 tr. ř., pokud se týče ustanovení § 25 tr. p., která souhlasně vyznívají v ten rozum, že v takovém případě je příslušným především soud, v jehož obvodu obviněný bydlí nebo se zdržuje. Jako soud bydliště nebo pobytu lze však vzíti v úvahu

jedině soud bratislavský; tento jest příslušným jako soud pobytu, byť i dočasného, neboť obviněný zdržuje se občas v Bratislavě, kde byl již také po dvakráte přistižen a jednou u policie a jednou u soudu zodpovědně v této věci slyšen, takže se tu dostal také do moci československého úřadu (§ 25 odst. 1 tr. p.). Bylo tedy rozhodnouti, jak se stalo. Tím se stává ev. návrh na delegaci bezpředmětným.

Čís. 3433.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 87 tr. zák. se po stránce subjektivní nevyhledává, by úmysl pachatelův směřoval přímo k přivodění některého z nebezpečství v § 85 b) tr. zák. uvedených; stačí po této stránce, když pachatel byl si toho vědom, že z určitého jednání může vzejíti některé z nebezpečí v § 85 b) tr. zák. naznačených, a když přes toto vědomí jednání takové úmyslně předsevzal.

Pro pojem »zlomyslnosti« ve smyslu § 87 tr. zák. nestačí, že pachatel jednal z pouhé »svévole«, která sice předpokládá (stejně jako zlomyslnost) jednání úmyslné, avšak předsevzaté bez ohledu na možné následky, jen pro potěšení s ním spojené.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, Zm II 486/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti nezl. obžalovaného Václava P-y a jeho otce Tomáše P-y do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 2. listopadu 1928, jímž byli obžalovaní Václav P., František P. a Josef K. uznáni vinnými prvjmenovaní zločinem veřejného násilí podle § 87 tr. zák., Josef K. přestupkem nedospělých podle § 269 a) (87) tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výrocích týkajících se obžalovaného Václava P-y, mimo to však, a to podle § 290, odst. první tr. ř., též ve výrocích týkajících se obžalovaných Františka P-a a Josefa K-a, a věc vrátil soudu první stolice, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného a jeho otce napadá rozsudek soudu první stolice, pokud obžalovaný byl jím uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 87 tr. zák., a uplatňuje v tomto směru číselně důvody zmatečnosti podle § 281, čís. 5, 9 a) a 10 tr. ř. Dovolávajíc se zmatku podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. namítá, že rozsudek nezjišťuje náležitě subjektivní stránku zločinu obžalovanému za vinu kladeného; neboť zjišťuje prý sice, že tento obžalovaný byl si toho vědom, že z jeho jednání může vzejíti nebezpečí v § 87 tr. zák. předpokladané, t. j. některé z nebezpečí v § 85 b) tr. zák. uvedených, nezjišťuje prý však, že tento obžalovaný zamýšlel takové nebezpečství přivoditi, ač prý se vyžaduje ke skutkové podstatě zločinu podle § 87 tr. zák. po stránce subjektivní kromě uvedeného vědomí pachatelova též vůle pachatelova směřující k přivodění některého z nebezpečství v § 85 b) tr. zák. naznačených.